HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אקרוב עומר והדר אבול. בירושלמי מקשה למה לא אכלו מצה ממחצ ויצא עשה דבערב תאכלו מצות ולחמה לא תעשה דחמץ וממרק למין עשה דקודש הדבור דומה ל"ת דלחמר הדבור מי שמי יש לומר דגזירה היא לשמן חטו כזית שני: **ובני ישראל**

לא הוו יריכי. שנטמפקו מן המן שבכליהם: **אל ארץ נושבת.** מעבר הירדן ולילך שהיא מסובה מארץ סיחון ועוג כדלשכמן במקה שהיה מתאוה ליכנס לה וקרי לה טובה[ס]: **קלה ארץ כנען.** בערבות מואב שעמד מת משה שהיא ארץ המאורי ועל שפת הירדן שהוא קלה כניסת ארץ כנען: **חסר שלשים.** שנטמפקו מעוגות שהוליאו ממצרים דכתיב (שמות טו) ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני וכתיב בתריה בשבתנו על סיר הבשר וגו' וכתיב (שם) הגיני ממטיר לכם לחם מלמת בשמה עשר בחייר המן התחיל לירד[מ]: **ויבאו בני ישראל.** שלשים יום עמדו בערבות מואב בין ירדן ליריחו ומשנטטוה יהושע להסיעין הכיון להם שלה להלך ג' ימים ובשלישי עברו את הירדן דכתיב בעוד שלשת ימים בשבוע בחייר כדלשכמן במקה הרמזון: **לא שלשים ושלשה למפרע.** והן עשרים דניסן ועשרים וג' לחדר למפרע והוא שבעה בחדר ו' ימים עברו ממנו ועשרים ושלשה הרי כ"ט שחדר חסר הוא[ס]: **שלש מלוס.** חדש ועולה ולכלים: **בכניסתן לארץ.** שהרי במדבר לא זרעו ולא קלרו ולא נטעו: **והוא הדין שינהגו.** החדש מפורש בו מוסב וקסבר כל מקום שחתם יושבים משמע ועולה וכלאים מק"ו: **שאין חיסורו חיסור עולם.** חלה כל שאה עשר בניסן לכתיב[פ] עד עשה[צ]: **ואין חיסורו חיסור הנאה.** דתנן (מנחות דף עג.) קולר לשחת ומחילל לבהמה: **ויש חיבר לחיסורו.** וביוס שאה עשר עלמו חיסורו מומר אס יש עומר קרב: **ללחים שאיסורן חיסור עולם.** זרע חנה וחדלן לחורים הנסיים לעולם: **ולחורין בהנאה.** לכתיב (דברים כג) תקדש[ק] לשון הקדש[ר]: **והוא הדין לערלה בשתים.** לף הערלה בחה ק"ו זה בשר הוכחות לע"פ שהלישי אין בה שאין חיסורו חיסור עולם ומיהו חיסורו חיסור עולם לחורים הנסיים לעולם: **תעבר מאה שנה.** לכתיב (ויקרא כה) וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים ושבע השנים יהיו לך תשע וארבעים שנה: **ואחר כך תרוע.** לכתיב (שם) והעברת שופר תרוע בחדש השביעי: **ואחר כך תקדש.** לכתיב (שם) וקדשתם את שנת החמשים שנה: **ואחר כך תשמט.** לכתיב (שם) שנת היובל היא: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ושבתם איש אל אחזתו: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואיש אל משפחתו תשובו: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ונתתי ברכתי לכם בשנה הששית: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואכלתם מן התבואה הישן עד שנת התשעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואכלתם ישן נושן והוצאתם הישן מפני החדש: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואכלתם מן התבואה קדש: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ונתתי שלשתי ביום הששי: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ועשה את התבואה שלשת השנים: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואכלתם מן התבואה הישן: **ואחר כך תחזור.** לכתיב (שם) ואכלתם ישן מפני החדש